

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.245/2024/5.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperesek:

felperes1 (cím) I. rendű

felperes2 (cím1) II. rendű

Az I.-II. rendű felperesek képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.045/2024/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Zalaegerszegi Törvényszék 11.P.20.531/2024/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a per fő tárgya tekintetében hatályában fenntartja.

A másodfokú bíróságnak a fellebbezési illeték nagyságára vonatkozó rendelkezését megváltoztatja annyiban, hogy az alperes kiadója, a név Zrt. (cím5) 96.000 (kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket köteles a másodfokú bírósági ítéletben meghatározott módon és időben megfizetni.

A Kúria kötelezi az alperes kiadóját, a név Zrt.-t (cím5), hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 140.000 (száznegyvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes által szerkesztett hírportál felületen 2024. május 28. napján „cikk címe1” címmel jelent meg egy szerző megjelölése nélküli cikk, mely a hírportál1 írására és a műsorcím című műsorában név2val (a II. rendű felperes volt vejével) készített interjúra hivatkozva egyebek mellett az alábbiakat közölte:

[2] „Az elmúlt időszakban egyre gyakrabban mutatkozott meg a napszemüveg mögött a név3 vezetőjének agresszív, gyűlölködő arca. Most név1 egykori rokona mondta el, a baloldal új politikusának családja sem volt mentes az ilyen megnyilvánulásoktól, ugyanis megtörte a csendet név2, akit név1 nagybátyja és édesapja megkárosított (...)

[3] Tönkretették a családomat és fenyegettek – idézte fel a név5 családban töltött éveit a hírportálnak név2. A férfi csaknem tíz évvel ezelőtt alapított közös pálinkafőzdet név1 nagybátyjával, felperes2fel. A cég jogi tanácsadója pedig név1 édesapja, felperes1 volt. név2 az évek alatt több mint nyolcvanmillió forintot fektetett ebbe a vállalkozásba, azonban állítása szerint felperes2 és felperes1 ezt az összeget saját kezükre játszották, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat saját nevükre írtatták.”

[4] A felperesek jogi képviselőjük útján helyreigazítási kérelmet terjesztettek az alperesnél, amely 2024. július 29-én került kézbesítésre. Az alperes a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget, ezt követően a felperesek keresetet nyújtottak be a bírósághoz, amelyhez az 2024. július 8-án érkezett meg.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperesek keresetükben olyan helyreigazítás közlésére kérték kötelezni az alperest, melyből kitűnik, hogy a cikkben valótlanul állították és híresztelték, hogy a felperesek megkárosították név2t és tönkretették a családját, illetve megfenyegették őt. Kérték annak közlését is elrendelni, hogy a cikkben ugyancsak valótlanul állították és híresztelték, hogy a felperesek a név4 Kft.-be név2 által befektetett 80 000 000 forintot saját kezükre játszották, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat saját nevükre írták.

[6] Való tényként kérték annak közlését, hogy az állított, illetve híresztelt tények nem felelnek meg a valóságnak, illetve, hogy a vállalkozás tulajdonában nem is voltak ingatlanok.

[7] A felperesek perköltség megfizetésére is kérték kötelezni az alperest.

[8] Az alperes képviselője a perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az első- és másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresettel egyezően a következő közlemény közzétételére kötelezte az alperest, a perbeli cikkel azonos helyen, módon, a törzsszöveggel azonos betűtípussal és betűméretben, az eredeti cikk címe alatt, az eredeti tartalom előtt mindaddig, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 30 napon keresztül:

[10] „A <https://hírportál> oldalon a 2024. május 28. napján „cikk címe1” címmel megjelent írásunkban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy név1 édesapja, felperes1 és nagybátyja, felperes2 megkárosították név2t és tönkretették családját, illetve megfenyegették őt. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy név1 édesapja, felperes1 és nagybátyja, felperes2 a név4 Kft.-be név2 által befektetett 80 millió forintot saját kezükre játszották, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat saját nevükre írták.

A valóság ezzel szemben az, hogy név1 édesapja és nagybátyja nem károsították meg név2t, illetve családját, nem tették tönkre és nem fenyegették meg őt, a név2 által a nevezett társaságba befektetett 80 millió forint összeget nem játszották saját kezükre, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat nem írták saját nevükre, ugyanis a vállalkozás tulajdonában nem is voltak ingatlanok.”

[11] Az elsőfokú bíróság az alperes által szerkesztett lapot kiadó név Zrt.-t, mint kiadót kötelezte a felperesi képviselő munkadíjának megfizetésére, illetve az I. rendű felperesnek külön utazási költségként felmerülő perköltséget ítélte meg. Ugyancsak az alperes kiadóját kötelezte a le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásaként felhívta a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdését, 496. § (1) és (2) bekezdését, valamint 497. § (4) bekezdését. Utalt a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 12. és 14. számú állásfoglalásaira. Érdemben megállapította, hogy a kifogásolt tényállítások nem valósak, az alperes közlése nem felel meg a hiteles és tárgyilagos tájékoztatás követelményének, így a sajtószervet helyreigazítási kötelezettség terheli. Rögzítette azt is, hogy miután az alperes képviselője a perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni.

[13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helybenhagyta, az alperes kiadóját perköltség és illeték megfizetésére kötelezte.

[14] Ítéletének indokolásában a fellebbezés tartalmára figyelemmel alapvetően azzal foglalkozott, hogy a perfelvételi tárgyalás szabályszerűen került-e megtartásra, az elsőfokú bíróság betartotta-e a tárgyalási időközre vonatkozó speciális rendelkezéseket. Ítéletének indokolásában felhívta a Pp. 189. § (2) bekezdését, mint a tárgyalási időközre vonatkozó általános rendelkezést, és megállapította, hogy az adott esetben ahhoz képest speciális szabályokat kell alkalmazni, a Pp. XXXVIII. Fejezetének megfelelően.

[15] Rögzítette, hogy a sajtó-helyreigazítás iránti perben a tárgyalási időközre olyan speciális rendelkezés vonatkozik, amely az általános szabályokat felülírja azzal, hogy a Pp. 497. § (1) bekezdése szerint a sajtó-helyreigazítás iránt indított perben a tárgyalási időköz legalább 3 nap.

[16] A másodfokú bíróság szerint téves az alperesnek az az érvelése, hogy a Pp. 189. § (2) bekezdésében foglalt általános szabályt és a Pp. 497. § (1) bekezdésében foglalt speciális szabályt együttesen lenne szükséges alkalmazni és a tárgyalási időköz külön lerövidítésének hiányában a kézbesítés és a tárgyalás között tizenöt napnak kellene eltelnie.

[17] A másodfokú ítélet indokolása tartalmazta a perfelvételi tárgyalás kitűzésére és megtartására vonatkozó adatokat és megállapította, hogy az alperes az eredeti idézést, illetve a tárgyalás elhalasztásáról és új határrapra való idézésről szóló rendelkezést 2024. július 19-én átvette, majd a 2024. július 25. napján megtartott perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Kiemelte: a tárgyalás megtartásának akadálya nem volt, az elsőfokú eljárásban eljárási szabálysértés nem történt – az alperes képviselője a szabályszerűen megtartott perfelvételi tárgyaláson nem jelent meg, írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, csupán meghatalmazását csatolta az idézést követően. Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, azt kizárólag abban a tekintetben módosította, hogy álláspontja szerint a felperesek javára a perköltség euróban nem állapítható meg, így rendelkezett annak forint összegre való változtatásáról.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[19] Az alperes fenntartotta azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalási időközre vonatkozó szabályok megsértésével tartotta meg a perfelvételi tárgyalást, ezért az nem volt szabályszerűnek tekinthető és azon ítéletet sem hozhatott volna.

[20] Az alperes megsértett jogszabályként a Pp. 497. § (1) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint a sajtó-helyreigazítási perben a Pp. 497. §-át, a Pp. 189. § (2) bekezdését együttesen kell alkalmazni, a tárgyalás elmulasztásának speciális jogkövetkezményeit kizárólag abban az esetben lehet alkalmazni, ha a bíróság a tárgyalási időközt (15 nap) külön határozatban lerövidíti és arról a feleket értesíti. Előadta: a tárgyalási időköz precíz betartásának garanciális jelentősége van, különös tekintettel arra a rendelkezésre is, hogy a Pp. 497. § (3) bekezdése lehetővé teszi az alperes számára, hogy legkésőbb a perfelvételi tárgyalás határrapját megelőző 3 nappal korábban írásbeli ellenkérelmet nyújthasson be. Az

alperes számára mindenképpen biztosítottnak kell lennie a megfelelő időnek az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére.

[21] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték annak helyes indokai alapján. Álláspontjuk szerint az eljáró bíróságok az irányadó eljárásjogi szabályokat teljeskörűen megtartották, az elsőfokú bíróság jogszerűen hozott úgynevezett mulasztásos ítéletet, melynek megváltoztatására a másodfokú eljárásban sem volt indok.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak az alábbiak szerint.

[23] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, melynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása.

[24] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[25] A jelen esetben a felülvizsgálati eljárás kereteire figyelemmel a Kúriának kizárólag abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a jogerős ítélet helytállóan állapította-e meg azt, hogy az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítási eljárásban a perfelvételi tárgyalás kitűzése során a tárgyalási időközt megtartotta, azaz a perfelvételi tárgyalás szabályszerűen került-e megtartásra vagy sem.

[26] A perfelvételi tárgyalás kitűzéséről a Pp. 189. §-a rendelkezik. A (2) bekezdés értelmében a törvény eltérő rendelkezése hiányában a perfelvételi tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az idézésnek a felek részére történő kézbesítése a tárgyalás napját legalább 15 nappal megelőzze (tárgyalási időköz). A tárgyalási időközt a bíróság sürgős esetben lerövidítheti. Ez a rendelkezés tehát kifejezetten tartalmazza azt az utalást is, hogy a törvény a tárgyalási időköz időtartama tekintetében az általánostól eltérően is rendelkezhet. A Pp. XXXVIII. fejezete az egyes személyiségi jogok érvényesítése iránt indított perekre vonatkozó speciális rendelkezéseket tartalmazza. A Pp. 493. §-a szerint e fejezet alkalmazásában személyiségi jogok érvényesítése iránti indított pernek minősül a sajtó-helyreigazítási eljárás. A Pp. 494. § általánosságban tartalmazza azt, hogy a Pp. rendelkezéseit az e fejezetben szabályozott személyiségi jogok érvényesítése iránt indított perekben az e fejezetekben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni. A jogszabály tehát ezáltal újra utal arra, hogy egyes eljárásokban speciális szabályok az irányadók. Ezzel összhangban a Pp. 497. § (1) bekezdése tartalmazza azt a sajtó-helyreigazítási eljárásra nézve, hogy amennyiben a keresetlevél perfelvételre alkalmas, a bíróság legkésőbb a keresetlevél előterjesztésétől számított 15. napra kitűzi a perfelvételi tárgyalást, amelyre a feleket idézi. Ha a keresetlevél csak a bíróság intézkedését követően válik tárgyalásra alkalmassá, a tárgyalás kitűzésére előírt határidő kezdő időpontját ettől az időponttól kell számítani. A tárgyalási időköz legalább 3 nap.

[27] A Kúria szerint a másodfokú bíróság ezen szabályokkal teljes összhangban helyesen állapította meg azt, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban a tárgyalási időköz 3–15 nap között állapítható meg a törvény speciális, külön felhatalmazása alapján. A Pp. 497. § (2) bekezdése szerint a bíróság a perfelvételi tárgyalásra történő idézéssel egyidejűleg közli a keresetet az alperessel és felhívja a feleket, hogy az ide vonatkozó valamennyi okiratot és egyéb bizonyítási eszközt a tárgyalásra hozzák magukkal, az alperest pedig arra is, hogy a keresetre a tárgyaláson adja elő az írásbeli ellenkérelemnek megfelelő tartalmú nyilatkozatát.

[28] Az iratok alapján megállapítható volt, hogy a jelen perben az alperes a jogszabály ezen rendelkezésének megfelelő felhívást kézhez kapta. A Pp. 497. § (3) bekezdése biztosítja az alperes számára azt a lehetőséget, hogy legkésőbb a perfelvételi tárgyalás határnapját megelőző 3 nappal korábban, írásbeli ellenkérelmet nyújthat be, feltéve, hogy azt egyidejűleg a felperesnek is megküldi és ennek tényét igazolja. A jelen esetben az alperes ezzel a lehetőséggel nem élt.

[29] Az általánoshoz képest speciális rendelkezést tartalmaz a Pp. 497. § (4) bekezdése is annyiban, hogy ha a perfelvételi tárgyalást az alperes elmulasztotta és írásbeli védekezést nem terjesztett elő, a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni és a bíróság a perfelvétel lezárását követően ítéletében marasztalja az alperest, kivéve, ha az eljárás megszüntetésének van helye. Ha a jelenlévő alperes korábban írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, azt legkésőbb a perfelvételi tárgyaláson szóban köteles előadni.

[30] A jelen esetben az volt megállapítható, hogy az alperes jogi képviselője a perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Tényként állapítható meg az is, hogy a tárgyalásra szóló idézést, illetve az eredeti határnaphoz képest történő halasztásra vonatkozó értesítést az alperes részéről 2024. július 19-én átvették, így a tárgyalási időköz mind az eredetileg kitűzött időpont, mind a halasztott időpont tekintetében megtartott volt, a törvény által előírt 3 napos minimális időköz figyelembevételével.

[31] A Kúria szerint helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy a Pp. 189. § (2) bekezdése és a Pp. 497. §-a között az általános és különös szabályra vonatkozó összefüggés áll fenn, a Pp. 494. §-ában rögzített utaló szabályra tekintettel a sajtó-helyreigazítási eljárás esetében a Pp. 497. §-át kell alkalmazni. Miután pedig a felhívott jogszabály a lehetséges tárgyalási időközt 3 és 15 nap között maga rögzíti, nincs szükség arra, hogy a bíróság a tárgyalási időköz lerövidítéséről külön határozatot hozzon, már csak azért sem, mert a 3 napos tárgyalási időköz alkalmazása magából a jogszabályból következik, annak lerövidítése pedig nem történt meg, hiszen az idézés átvétele és a tárgyalási határnap között több mint 3 nap telt el.

[32] A rendelkezésre álló adatok alapján ezért egyértelműen megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság sajtó-helyreigazításra vonatkozó speciális szabályok teljes körű megtartásával tűzte ki a perfelvételi tárgyalást, nem követett el semmiféle mulasztást akkor, amikor nem rendelkezett külön a tárgyalási időköz lerövidítéséről, hiszen erre a törvény speciális rendelkezése folytán egyáltalán nem is volt szükség.

[33] A tárgyalási időköz intézménye éppen annak a lehetőségét biztosítja az alperes számára, hogy kellő idő álljon rendelkezésre számára a tárgyalásra való felkészülésre. A sajtó-helyreigazítás olyan speciális eljárás, amelynek célja a gyors és hatékony jogvédelem nyújtása a jogosult számára. Ez indokolja a határidő törvény általi külön szabályozását. Fontosnak tartja a Kúria továbbá annak hangsúlyozását, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás által érintett cikkek vonatkozásában a sajtószervecnek egyébként már a közlemény megjelentetésekor rendelkezésére kell, hogy álljanak a bizonyítékok a vitatott állítások igazolására, hiszen a sajtó tevékenysége is csak felelősséggel gyakorolható, a sajtónak kifejezetten feladata az általa közölt tényállítások valóságtartalmának vizsgálata már a cikk megjelenését megelőzően. Ehhez képest a sajtó részéről nem csupán a tárgyalási időközben

kell törekedni a bizonyítékok megismerésére és összegyűjtésére, valamint rendszerezésére, ezt már a cikk megjelentetését megelőzően meg kell tennie. Ez a körülmény is indokolja a tárgyalási időköz speciális szabályozását.

[34] A Kúria kiemeli azt is, hogy sajtó-helyreigazítási perekben az előzetes eljárás kötelezettségéből adódóan a sajtószerv már jóval a keresetindítást megelőzően az előzetes helyreigazítási kérelemből megismeri a felperesek igényét, így a felkészülésre mindenképpen elegendő idő áll rendelkezésre.

[35] A Kúria szerint a jogerős ítélet nem ellentétes az Alaptörvény 28. cikkének értelmező rendelkezésével, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Ebben a körben azt kell figyelembe venni a Kúria szerint, hogy a sajtó-helyreigazítás mint jogintézmény közismert alapvető célja az, hogy az igényt érvényesítő fél számára gyors és hatékony jogorvoslatot biztosítson. Ennek pedig kifejezetten megfelel a kötelező előzetes eljárás és a tárgyalási időköz speciális szabályozása, amely elegendő felkészülés időt biztosít a sajtószerv számára, figyelemmel a már korábban ismertetett szempontokra, azaz arra, hogy a sajtószerv már a közléskor birtokában kell, hogy legyen az állításait megalapozó bizonyítékoknak.

[36] Mindezekre figyelemmel megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a tárgyalási időközökre vonatkozó szabályokat, perfelvételi tárgyalás kitűzése szabályszerű volt, ezt a tárgyalást az alperes elmulasztotta, így megalapozottan kerülhetett sor a Pp. 497. § (4) bekezdésének alkalmazására.

[37] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[38] 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 189. § (2) bekezdés, 494. §, 497. §

A döntés elvi tartalma

[39] Sajtó-helyreigazítási eljárásban a Pp. speciális szabályai szerint a tárgyalási időköz lehetséges hossza 3–15 nap. Amennyiben a bíróság ezen határidőn belül tűzi ki a perfelvételi tárgyalást, nincs szükség arra, hogy a tárgyalási időköz külön lerövidítéséről határozzon. Amennyiben az alperes a perfelvételi tárgyalást elmulasztja és írásbeli ellenkérelmet nem terjeszt elő, a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni.

Záró rész

[40] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pernyertes felperesek javára felülvizsgálati eljárási költséget (ügyvédi munkadíjat) azért nem ítelt meg, mert az arra vonatkozó megbízási szerződést a felperesek nem csatolták, csupán egy fénymásolt nyilatkozatot terjesztettek elő 1/F/3. szám alatt, amely csupán visszautalt a megbízási szerződésre. A megbízási szerződés hiányában nem állapítható meg, hogy az kiterjedt-e a felülvizsgálati eljárásra vagy sem, a felperesek igénye nem felelt meg a felszámításnak a Pp. 81. § (2) bekezdésében rögzített követelményeinek, külön költségjegyzék sem került előterjesztésre.

[41] A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperes kiadója köteles megfizetni. Az illeték mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján határozta meg. A jelen esetben két felperes érvényesítette egy eljárásban az igényét, ezért a felperesek oldalán személyi keresethalmazat történt, így a felülvizsgálati eljárási illeték mértéke 140 000 (száznegyvenezer), azaz 2x 70 000 forint. A Kúria tájékoztatja az illeték megfizetésére köteles kiadót, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie; megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[42] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. február 5.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró